

"ערד" המזג אוויר החמים, מעט מרתיע. עשינו בדיקה של השטח, וכשמדובר על הקמת יישוב בצפון שיכול לבוא בחשבון, זה לא ליד עפולה או מקומות מרכזיים, מדובר על הגולן שהוא ממש שממה חרדית. המוסדות הקרובים זה בצפת או חצור ועם מרחק גדול של נסיעה. גם מבחינת עבודה קשה יותר בצפון, מבחינה זו באר שבע היא עיר מטרופולין שיש לה הרבה יותר מה להציע.

אז ברור שבערד יש חמש מעלות צלסיוס יותר מהמרכז, אבל מעלה גדולה שיש שם: שאין לחות! אם את בצל - נעים לך, שלא כמו בבני ברק, קרית ספר שבקיץ מזיעים. זה פלוס גדול. גם משעה לפני השקיעה עד הבוקר האוויר נעים וקריר, כי בכל אופן מדובר במדבר....

חשוב לומר, שגם אם לא נעבור את הועדה הספציפית הזו, פונים אליי כל הזמן אנשים מהציבור החרדי, נדלניסטים ואנשים מהחטיבה להתיישבות, ומציעים לי מקומות כמו בקעת הירדן, הרחבה לאחד מהיישובים החרדים, אנשים רואים את הפוטנציאל הגדול שיש בזה".

מה זה כולל, מבחינה טכנית?

"תל ערד, והסביבה בה אמורים להקים את היישובים, שוכנים כרבע שעה נסיעה מבאר שבע, מה שמייצר אפשרויות תעסוקה רבות, בבירת הנגב. בנוסף, לגבי מוסדות יש בערד וכן ביישובים מעט יותר מרוחקים כמו ירוחם, ואופקים, שזה סביבות 30 דקות פלוס נסיעה. לירושלמיות שבינו, זה מן הסתם המרחק שאתן וילדיכן עושים בכל יום.

אז מן הסתם צריך פה את הניידות של האנשים, בתחילה בוודאי, בשביל מכולת, מוסדות ושאר הסידורים.

מבחינת עלות - ניתן לומר שהנושא הזה עדיין מעורפל, מה שברור שהאדמות זולות בהרבה מאדמות במרכז. אם ננסה לשפוט על פי פרויקטים דומים, אז הקרווילות זה שכירות סביבות 1300 ₪ למדינה, ואח"כ מקוויזים את זה מעלות התשתיות. אולי וממש אולי, שתינתן הוזלה לקבוצה הראשונה, החלוצה שנותנת מעצמה מעל ומעבר".

אז המלצה חמה לסיום

אני מעוניינת לסיים באיזו ניהא אופטימית, ואני קוראת לאנשים אמיצים שחלמו ועוד חולמים כל החיים, לבוא איתנו ולהגשים חלומות. אני ממליצה לכם לנסות רק בשביל להכיר את הקבוצה המיוחדת שלנו! מכל קצוות הארץ, מנתיבות בדרום ועד עפולה, דרך בני ברק, ירושלים, ביתר, חדרה, אלעד, אחיסמך, בית שמש.

בואו איתנו, לבנות את העתיד שלכם, בצל קל.

טלפון להצטרפות ובירורים: שרי כהן 0556790274

מייל: sarizalts@gmail.com

שיותר. השם שלנו נבחר לאחר בחירות שעשינו בין קבוצת הגרעין, עלו שמות נוספים כמו: חותם, דרך ארץ, חזקיה, יתרון וקהלת. המפגשים שאנחנו עורכים, מתארת שרי, הם בסגנון שאנחנו חולמים עלי רגוע, כפרי, נעים. עשינו לאחרונה שבת בשדרות, כדי להכיר יותר את המשפחות, וחזרנו עם אורות בעיניים. ראינו נכונות, רצון להירתם, ושאפה רוחנית משותפת. עשינו גם מפגש בסוכות, זה היה כמין 'קמפינג' בתל ערד, על יד השטח המדובר, המבוגרים תכננו, פטפטו, נשמו--- והילדים שיחקו באבנים בזרדים ובפירות שנשרו מהעצים, והיה נפלא".

האומץ הנדרש, הסיכוי והסיכון

"להקים יישוב", שרי חזרת ומבהירה, "זה לא רק לבנות את הבית שלך. אמורים שפעם ארץ ישראל הייתה נקנית בייסורים, והיום נקנית גם באישורים, שגם הם כרוכים ביסורים לא קטנים.

צריך לדאוג לחלקים שונים בתכנון, ובטאבו, ודברים רבים שלא נעשים לבד. כשהיינו בקמפינג בתל ערד הגיעו אופיר ויהודה אבני, שאחראי גם על ההקמה, והוא סיפר שיש שני יישובים שהוקמו לפני שנים, האחד מזבלה, ובשני יש פיגוי זבל כל יום, במה זה תלוי? כמה זה חשוב למקומים. אנחנו זה העירייה של עצמנו, כולל הכול. לאנשים שפונים אליי ומתעניינים, אני תמיד שואלת, האם הרצון שלך זה בית וגינה, או שיש לך רצון להקים יישוב, להיות מהקבוצה החלוצית שעשתה את זה.

חשוב לזכור, כי בסופו של דבר, אם נעבור את הועדה ונתקבל להיות ביישוב הפיילוט, נהיה 25 משפחות בעז"ה, לבד. 7 דקות נסיעה מערד".

מה לגבי הבדואים?

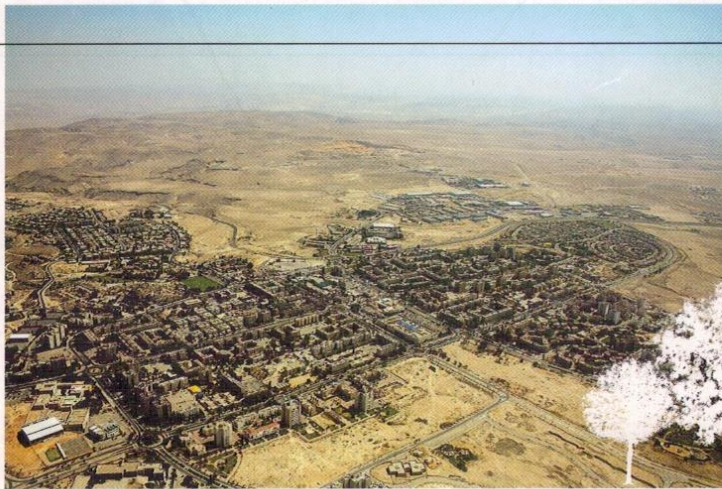
"אכן, כל המטרה בהקמת היישובים היא להרחיק בדואים שהשתלטו על הסביבה, אך יש מעלה גדולה בשטחים הללו", כך שרי, "שאינן שום קבוצה בדואית שטוענת שזה השטח שלה, או היה השטח שלה. כמובן שנעמוד על זה שאנחנו לא נכנסים ליישוב לפני שיש גדר, שמירה, וכל האמצעי בטיחות.

מי שמעוניין לתרום ולהיות חלק - יכול לפנות אלינו, אנחנו נשמח לעבות את הקבוצה כדי שתמיד יהיו מניינים, ויהיה כמות של אברכים לפתיחת כולל".

האוויר והאווירה

"למה לא צפון? רבים מהפונים מוטרדים מהנושא", שרי מספרת לי, "הם חולמים על בית גדול וכפרי ביישוב נעים עם אוויר חלומי, וכששומעים

כמה מילים על "בצלאל"

אז מה זה בעצם 'בצלאל', היכן הוא ממקום, למי הוא מיועד, ואיך אפשר להיות חלק? פנינו לשרי כהן (מהבית זלץ), יו"ר הקמת היישוב החרדי 'בצלאל', יישוב חרדי באווירה כפרית, עם סקרנות להבין במה בעצם מדובר! "אני אסביר בכמה מילים, יישוב בצלאל זהו גרעין ליישוב חרדי מתוכנן, שעדיין לא ירד לשטח. מדובר ביישוב חרדי צעיר באווירה כפרית, אנחנו, אנשי קבוצת הפיילוט, מונים כרגע בין 13-15 משפחות איכותיות, רציניות, שמעוניינות להיות החלוצות להגשמת חלום זה. היכן הוא יוקם? זו שאלה טובה. עם נכונות של כולנו, של הציבור החרדי, ושל הגרעין החזק שכבר קיים ברוך השם, נוכל לזכות במכרז להקמת יישוב במבואות ערד. אז כדי שנוכל להבין טוב יותר, אני מתחילה קצת מהשורש. אז כמו שסיפרתי יש לנו חלום לגור ביישוב כפרי, לגדל את ילדינו עם הרבה מרחב, אוויר נכון, ובעיקר באווירה ישיבתית פשוטה המתאימה לנו. לאחר תקופה בה טיילנו בהרבה מאוד יישובים כפריים, הבנו שמה שאני מחפשת כנראה עדיין לא הוקם."

לשם מה צריך יישוב כפרי חרדי? האם הוא יפתור את מצוקת הדיור?

"אז לא", אומרת שרי. "היישוב לא אמור לספק פתרון לבעיית הדיור, אלא הוא אמור לענות על צורך חזק ואמיתי של מאות משפחות בציבור החרדי."

דבר זה חזר על עצמו פעם אחר פעם בשיחות עם שרי, והיא מספרת: "זה פשוט הדהים אותי! לאחר שפרסמתי את הרעיון קיבלתי מאות תגובות וכן תגובות טלפוניות, אנשים פונים אליי ומחזקים אותי על היזומה. אנחנו מבינים שזה לא השלב, אמרה לי אישה שסיימה לחתן את ילדיה, אבל תדעו שאתם עושים משהו גדול,

משהו שכל הציבור זקוק לו!"

"באחת השיחות שלי עם משפחה שרצתה להצטרף", מספרת לי שרי, "דיברנו על כל כך הרבה ישובים שונים. הרגשתי שמי שמעבר לקו עבר מסלול כל כך דומה למשפחה שלי. הרגשתי שסוף סוף יש עוד מישהו שיועד על מה אנחנו מדברים. מישהו שנסע כבר לארבע רוחות וניסה בכל כוחותיו למצוא את המקום המושלם. היו גם שיחות שהובילו אותי להבנה עם עצמי ומה כל כך חשוב לי", ממשיכה שרי. "לדוגמא בשיחה עם משפחת ש' מאחיסמך, גיליתי פתאום שיש עוד מישהו שמרגיש כמוני לגבי צפיפות האוכלוסין בשכונות החרדיות. השכונה באחיסמך, היא שכונה יפיפיה וחדשה. אנשים שגרים שם, לרוב מרגישים רווחה לעומת ערים כמו בני ברק או שכונות ותיקות בירושלים. אך בשביל מי שחולם על מרחבים, אדמה ואוויר, אפילו השכונה היפה הזאת מרגישה שלא בנוח. פעם אחרת דיברתי עם משפחת ק' מביתר", ממשיכה שרי, "שסיפרו לי על כמה יוזמות שונות בשנים האחרונות להקים מקומות שונים. למדתי יחד איתם מה היה הגורם לחוסר ההצלחה של המיזמים השונים ומה חדש ושונה בקבוצה המתגבשת שלנו."

דרושה: קהילה!

"בערים הגדולות יש איזו שהיא בעיה, בוערת ומטרידה והיא בעיית הקהילות", אומרת שרי, ומתוך ניסיון אישי מוסיפה: "כשלמשפחה מהעיר הגדולה, נולדת בת, ובני הזוג הצעירים והמרוגשים רוצים לעשות קידוש, הם מנסים 'לשבור את הראש' איפה לעשות אותו. בבית כנסת שבו הבעל מתפלל שחרית, בשטיבלעך של מנחה, או בבית כנסת הגדול של השכונה שם הוא מתפלל בשבתות. ומה קורה? מאכזב. אין שום בית כנסת שהוא מרגיש מחובר. האישה בדרך כלל מיוודת עם השכנות בספסל בגינה, הבעל

עם החברים לכולל, ומן הסתם זה לא דווקא אותן משפחות, ומה שיוצא זה קשר נחמד ובלתי מחייב, בלי אירוח בשבתות, וקשרי ידידות. איננים."

אין כיום שום יישוב שעונה לצרכים?

"אנחנו לאחר בדיקת שטח מעמיקה" אומרת לי שרי, "ולא, לכל מקום קיים יש את הבאג שלו, קחו יישובים כמו יסודות, בית חלקיה וכד', ביישובים כאלו אין כמעט התרחבות, אם מישהו רוצה לגור שם זה רק לשכור איזו יחידות בהרבה מאוד כסף. יש יישובים בצפון שנחשבים ליישובים חרדיים, אך למעשה הקהילה החרדית הישיבתית לא ממש נמצאת שם. ואם תשאלו על מיצד, זה לא בדיוק יישוב כפרי, יש שם גם וילות בסגנון בנייה מאוד אורבאני, מאוד חדיש, וממש לא כפרי, או קרוונים למי שזה מתאים לו."

הורתו ולידתו של הרעיון "בצלאל"

"לאחר שהגעתי למסקנה שלא קיים יישוב המתאים לנו ולרבים המתעניינים, הבנתי שאני צריכה להיות שזאת שתקים אותו" שרי חזרת לרגע כמה חודשים טובים אחורה, "אז עשיתי בדיקה מי אחראי על הקמת יישובים, הגעתי לתנועות שונות שעוזרות להקמת יישובים, אבל ראינו שיש להם אינטרס לעזור לציבורים אחרים, דתיים וחילוניים או יישובים מעורבים, ופחות לחרדים. המשכתי להרים טלפונים והגעתי בסופו של דבר לחטיבה להתיישבות. פנינו דרך 'דגל התורה'. הרב מקלב הפנה אותנו לד"ר ליבוביץ' שהיה מעורב בהקמת העיר כסיף, שבסופו של דבר לא יצאה לפועל, שהוא עוזר למצוקת הדיור החרדית. ד"ר ליבוביץ' סיפר על המקומות בדרום שמתכננים להקים, והביא לי את פרטיו של אופיר, שבסופו של דבר הוא איש הקשר שלנו מול החטיבה להתיישבות." "כשסיפרתי לאופיר שאנחנו קבוצה חרדית,

